

We lopen het dorp binnen via de Hardingstraat. We schrijven ongeveer het jaar 1935. Links op de voorgrond valt ons vrijwel onmiddellijk het huis op, dat meester Roelf Maarsingh daar in 1934 liet bouwen. Meester Maarsingh zelf, vele jaren lang onderwijzer aan de Hervormde school, was trouwens minstens even opvallend.

Grote faam wist hij te verwerven met zijn fantastische manier van vertellen. „Fantastisch” in de dubbele betekenis van het woord wel te verstaan. Daarvan moge bijv. het volgende relaas getuigen, dat uit zijn mond werd opgetekend toen het thema „Met swien noar de beer” ter sprake kwam. „Ja, stelletje boerenkinkels, meester moest in z’n jonge jaren ook wel eens met het varken naar de beer. Zo ook eens op een werkelijk snikhete dag; zo heet, dat de mussen dood van het dak vielen, dat weet ik nog heel erg goed. Afijn, jullie zullen wel begrijpen, dat ik met die hitte niet veel zin had om een eind met zo’n varken te gaan lopen. Maar ik moest. . . . basta! Nou, daar ging ik dan. We waren echter nog maar een kwartiertje onderweg, of daar wil me dat stomme beest met geen mogelijkheid verder. Dat was de druppel, die de emmer deed overlopen! Ik haal uit, geef ’t dier een enorme schop, en. . . . o wee. . . . de hele achterpoot aan flarden. Ik kon me wel voor m’n kop slaan, dat ik me zo had laten gaan. Maar één ding was m’n grote geluk: ’t was net november en dat is de slachtmaand, zoals jullie weten. En zodoende hadden wij door mijn onbesuisdheid toch maar mooi op tijd een lekker „swientje in ’t zolt. . . .”.

14

